

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Tractatus sacerdotalis de sacrametis deq diuinis officiis:
et eoru administratioibus**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 1508

De sacramentis in genere

[urn:nbn:de:bsz:31-306282](#)

De sacramentis in genere

2

Defratrū n̄or̄ posnōtēnsis capitulo p̄silio et assensu p̄via deliberațōe appbarati omnibz et sin-
gul' rectoribz eccliaz parochiali um habendū et tenendū ad vñ
guē pfecte p̄cipimus et manda-
mus. volētes fm ipm in admīni-
strādī sacramētis celebrandis
officij; cēlūrisq; obfūadis oēs
et singlos dīngi et gubnari. Sta-
mētes q̄ si (qd abit) quispiā p̄
archidyaconū nrm aut p̄ testes
nros synodales tēpore visitatio-
nis reptus fuerit q̄ fm dictitra-
ctat̄ formā modū et dispositio-
nē se nō geserit in oībz supradic-
tis aut q̄ eundē nō habuerit p̄
manibz penā synodalē irremis-
sibiliter p̄soluendā p̄ prima vice
senouerit incursuru. p̄ alijs nō
vicibus ad arbitriū nostrū de ce-
tero puniendum.

De sacramentis in genere.

Womanam

¶ natura humana post
lapsum considerata sub
alligatōe p̄cti mani ne eget gra-
deip quā ab illa infectione p̄cti
purget; et ad statu originali iusti-
cie reducat. utra illud. Qēs pec-
cauerūt et eget grā dī. ad Ro. iij.
2. v. c. Talis aut grā purgans in
fectionē in tribz cōsistit que vni
cuīs sunt necessaria ad salutem
q̄ sunt fides; bona opatio; et fidei
sacramēta. Hec aut m̄a fm Hu-
gonē de sacramētis li. i. parte. x.
nasibi coherēt ut salutē effectū

hē nō possint si simul nō fuerit
q̄ fides nechaber meritū si dū
poteſt op̄ari negligit. Juxta illo
Jac. iij. Fides sine op̄ibz mortua
est. Nec bonū opus aliqd est si
ne fide: sine q̄ impossibile est pla-
cere deo. ad Heb. xi. Et rursus fi-
des opans hoīem sc̄ificare nō
sufficit si ea q̄ in sacramētis dei
p̄sistit sc̄ificatiōez cōtēnit. Hec
Hugo. Hic est q̄ virt̄ sacramē-
toz ecclæsticoz p̄ salutari p̄fe-
ctu multū ē nob necessaria cu ip-
sa sint occasio et auxiliū nrm a
pc̄o resurgēdi. et in ip̄is tota me-
dicā nris vulneribz salutaris cō-
sistit. fm Tho. in cōpēdīo theo-
logice p̄ titatis li. vij. c. j. nō q̄ i eis
gra subiectualis p̄tineat. v. l. cau-
saliter p̄ ea efficiat. cu in sola aia
habeat collocari et a solo deo in-
fundisq; q̄ i illis et p̄ illa illā grāz
curatōis a summo medico Ihu-
xpo oport̄ haurire. eo q̄ nō allu-
gauit suā potētiā de sacramē-
tis q̄n etiā p̄ alia viā grām p̄fer-
re valeat. fm mḡm lētentianū
li. iij. dis. 3. ppter qd de sanās et
iustificās p̄ctōez iustificat ipsū
autoritatē: sacramēta vero ef-
fectiue p̄ gratiā i eis tanq; in va-
sis contentam

Quid sit sacramētū et q̄t sunt.

*Quid sit sacramētū
et q̄t sunt*

Icer aut

I sacramētū multis modis
diffiniat. fm doc. cō-
munē p̄cordia sic diffinit in lib.
de doc. xpiana. Sacramētū ē inui-

A iij

Bes sacramentis in genere

sibilia ḡe vissibilis forma: ita q̄
eius similitudinē gerēt, cā existat.
Ex q̄ diffinitōe habent differen-
tie sacroz veteri, et noue legi. Il-
la em̄ q̄ figurabat nō efficiebat,
q̄ ḡram significabat quā nō
efficiebat. Sacra noue legi sūt
septē: baptismus; confirmatio: eu-
charistia: extrema vincio: penitē-
tia: sacer ordō: et mīrimonii. Ista
aut̄ sunt ratiō sufficiētā p̄ xpm or-
dinata i remediu ecclie militan-
tis. H̄z circa h̄z considerādū est.
Primo q̄ q̄dam data sunt i re-
mediū vni p̄sonē. q̄daz i reme-
diū toti ecclie. Illa q̄ data sunt
in remediu vni p̄sonē sūt tripli-
cia. Quedā em̄ data sunt in re-
mediū ad intrādū eccliam. s. ba-
ptism⁹. Quedā ad egressum de
ecclā: vti cextrema vincio. Que-
dā ad p̄gressum i ea. et h̄z duplī.
Uno mō ad executionē vñtūs.
videlz vñtū nō a malis sup̄emur. et
q̄tū ad h̄z confirmatio vñl vt bo-
nis adhēream⁹: et q̄tū ad h̄z est
eucharistia. Alio mō i repāriōe
virtutis. q̄ ipm hoīem in pugna
spūali alio mō p̄tingit ledi: et sic
est penitētia. Si aut̄ i remediu
totius ecclie h̄z p̄ esse duob⁹ mo-
dis. Aut̄ ad remediu multiplicā-
tiōis spūaliis: et sic est ordō. Aut̄
ad multiplicationē naturalē fu-
deliū: et sic ē mīrimonii. q̄daz aut̄
etia recipiunt mīne sacroz h̄z ad-
aptationē vñtū: vt fidei corre-
spōdeat baptism⁹ q̄ est sacrum fi-
dei. Speci extrema vincio p̄ quā
preparamur qdāmō ad futurā
gloriam. Charitati eucharistia.
Prudētiae ordo. Justicie penitē-
tia. Tantie mīrimonii. Et for-
titudini p̄firmatio. Adapiatur
etia diversis generib⁹ culpar⁹ vi-
cioz p̄ penaz. vt baptism⁹ sūt h̄z
culpā originalē. Penitētia p̄tra
actualē et mortale. Extrema vñ-
ctio h̄z veniale. Ordo h̄z igno-
ratiā. Mīrimonii h̄z cōcupiscētia.
Confirmatio h̄z infirmitatē. Eu-
charistia h̄z maliciā: q̄ est sacrum
charitatis q̄ p̄ se oppōnit maliv-
cie. Hec sc̄tus Tho. sup. viij. sen-
dit. q̄. q̄. q̄. Sc̄do credendū
et considerādū est q̄ p̄ sol⁹ de⁹ fuit
institutor sacroz. et q̄daz an ad-
uentū: vt mīrimonii p̄ penitētia
sed hec duo p̄firmavit in nouo
testamēto dū p̄niam p̄dicauit:
et nuptijs interfuit. Qz aut̄ d̄z
q̄ Jacobs instituit penitētia. Ja-
co. v. Lōfitemini alterutru p̄tā
via. nō est verisile: q̄ p̄ illa p̄ba
nō int̄ēdebat aliqd sacrum insti-
tuere sed p̄mulgare: cū nō fuis-
set auctoritas instituendi aliqd
sacrum apud Jacobū. Itē extre-
ma vincio instituta ē Mar. vi.
vbi legit̄ q̄ apli vngebat egros
mulcos et sanabatur. Lōfirmaſ
aut̄ q̄ h̄z nō fecerūt vñtū p̄pia:
sed auctoritate ielsu ch̄rialla vir-
tuosam vñctionē instituētis p̄ il-
la p̄ba Jaco. v. Infirmas q̄s ex-
vob⁹ inducat p̄sbyteros ic. H̄z
mīlīmō intelligedū est sicut de-
p̄nia dicitū est. l. q̄ p̄ illa p̄ba vñ-

De sacramento

3

cionem promulgavit et docuit facienda: non autem instituit. Iesu Christo institutus est cum Christo dixit Matth. xxvi. Hoc facite in mea commemorationem. Et Joh. xx. Quoniam remiseris peccata. Hec enim duo pertinet ad ordinem acerdotalis. prae dimicendi peccata respectu corporis Christi mystici et prae consecrati respectu corporis Christi veri. Hec Secundum. Iesu confirmatio institutionis est per hoc quod Christus imposuit manus parvulis. Iesu baptismus institutus est per ipsum quem ipse se baptizari fecit a Joanne: et apostolis formula dedit dices. Eutes in mundum universum predicate euangelium: baptizantes eos in nomine patrem et filii et spiritus sancti. Iesu eucharistia institutus in cena ultima: in qua apostolus coenauit Territorio considerandum est quod secundum Thomam super iiii. finia. di. i. q. iii. ar. iii. Efficientia sacramentorum est extrinsecus ex institutione divinitatis eaque ex causa principali agere et ex passione Christi sicut ex causa primaria meritoria et fide ecclesie: sicut ex continuatione instrumenti principalis agentis. unde est quod dicit gloriosus Iulius ad Romanos. In silentio purificatoris Adest. Quod a latere Christi proflaverit sacra per quam salvata est ecclesia. Quarto considerandum est quod quodammodo sacra sunt necessaria quedam voluntaria. id est remissio nec. h. s. norandum. Nam sacra necessaria sunt ista. Baptismus: confirmationis: penitentia: et ultima voluntate corporis Christi. Et dicitur sacra necessaria ideo quia sine istis homo non

potest salvare nisi ex temptatione obmittat et habripint. Sacramenta bona prout in necessitate a quicunque recipi debent in forma ecclesie conservata. de summa trinitate et fide catholica. in fine et de propria dilectione. di. iiiij. a quodam. Et erit penitentia. Nam sacerdotes possunt cuiuscumque in necessitate. mixta aliud Litterarum alterutrum per quam veritas non tam heretico vel excommunicato. Sacra vero voluntaria sunt illa quae obmittere non est peccatum: quod dicunt sacra dignitatem. i.e. h. s. notandum. ut sicut ordines quae a dignioribus sacerdotum. ab episcopis. vel quae non nisi digni ad ordines assumendi sunt. Iesu matrimonium. sine hymno sacramentum non possumus salvare. iiii. q. iiiij. h. vi. ad finem. Nec ola habent in gloriam. i.e. venientes de transactionibus.

De sacramento baptismi.

Si quis

noster renatus fuerit ex aqua et spiritu sancto: non premittare regnum dei. Ioh. iii. 2. de conscientia. di. iiiij. filius dei. Sicut dicit Guido de beth. de propria. placuit post Augustinum. Corpore non fecit aliam peccatrice: sed peccatrix alia corruptibile carnem fecit. Peccauit quodammodo alia primi hominis: et per peccatum corruptit carnem. postea vero caro cum non posset se vindicare ex morte in ista anima voluntate vindictam sumere de quilibet alia proximili. s. ut ergo circa sibi infundere alia ex ipsa. id est ex eius corpore.

A iiiij

De sacramento baptismi